

“Een blijer mens geworden”

“Ik ben opgegroeid binnen een protestants gezin en dat betekende elke zondag naar de kerk en daarna naar de zondagsschool. Ik heb zelfs nog op een knapenvereniging gezeten en een blauwe maandag catechisatie gevolgd. Dat hoorde er gewoon bij.

Mijn besluit een jaar of vier geleden om te stoppen met de kerkgang was eigenlijk vrij plotseling. Ik vond het zo onpersoonlijk geworden in de kerk. Na de kerkdienst ging iedereen gelijk naar huis, ik dus ook, en ik dacht op een gegeven moment: ik kan net zo goed een kerkdienst op tv bekijken, dan kan ik er nog bij de op bank liggen ook. Dat beviel me eigenlijk best goed tot m'n zus me zo'n twee jaar geleden vroeg eens mee te gaan naar De Brug*. Bij het eerste bezoek was ik al 'om'. Het beviel me: de mensen, de sfeer, het diepgaand met elkaar praten, maar ook het plezier dat we er hebben. Ik ervoer gelijk waardering en vriendschap. Het voelt er als 'thuis', en dat had ik al die jaren in de gemeente waar ik vandaan kwam gemist. Na de kerkdienst blijven we en delen we van alles met elkaar: we praten over werk, over hobby's, over ons geloof. Ik knap enorm op van die openheid; het is geweldig om te kunnen praten over de dingen die me bezighouden. Ik ben daar veel vrijer in geworden.

Vorig jaar heb ik belijdenis gedaan. Dat kwam vroeger niet in me op maar nu voelde ik me ertoe geroepen. Ik ben een blijer mens geworden.”

*pioniersplek in Huizen, zie voor een uitgebreid portret pag. 6-7 in *bries* voorjaar 2016

“Geweldig om te praten over dingen die me bezighouden”